

LISELOTTE KULPA

Det skulle være en helt almindelig ferie



LæseLyst 1

1.

Louise cyklede hjem fra sit arbejde som sygeplejerske. Hun var glad, men også lidt nervøs. Hun skulle hjem og pakke, for i morgen skulle de på ferie. For første gang ville de tage bilen og køre helt til Frankrig. De havde lejet et hus i en lille by i bjergene.

Louises mand, Steen, var allerede hjemme. Han havde taget tidligt fri fra sit job som tekniker på elværket.

Rikke på 7 år og Jonas på 4 år legede ude i haven. Der lød meget høj musik, da Louise gik ind i huset. Men det var ikke børnene, der havde sat det på. Det vidste Louise, for det var Elvis Presley, der brølede op om "Jailhouse Rock".

Når Steen var i højt humør, plejede han at sætte Elvis på. Han gik nok og drømte om sol og om rødvin. Om at sidde på en fransk café og nyde livet. Han gik rundt i huset og troede, han fik lavet en masse. Men han flyttede bare ting fra et sted til et andet.

Louise smilede. Musikken var så høj, at Steen slet

Copyright © Liselotte Kulpa,
Nyt Dansk Litteraturselskab og Bibliodan
Udgivet af Nyt Dansk Litteraturselskab
og Bibliodan
Forsidefoto: Finn Heidelberg, Polfoto
Redaktion: Liselotte Kulpa
Grafisk tilrettelægning: Tina Hundewadt
Bogen er sat med Times New Roman
Tryk: Grafia, Søborg 2004
1. oplag 2004
ISBN: 87-89793-14-5

ikke havde hørt hende. Hun listede sig ind bag ham. Han stod og så på et par sokker, som om de kunne fortælle ham noget.

Louise ville stikke en finger i siden på ham. Men så fik hun lyst til at gøre noget andet. Hun kildede ham blidt i nakken.

Det gav et sæt i Steen. Men allerede da han vendte sig om, var han Elvis Presley med hunde-øjne.

“Hello, baby,” sagde han med dyb stemme. Han tog fat om Louise og bøjede hende bagover. Han gav hende et langt Elvis-kys. Det var dejligt – indtil han tabte hende på gulvet.

“Det må du undskylde,” sagde han og trak hende op igen. “Jeg var i gang med at pakke. Hjælper du med det sidste?”

“Ja-ja,” sagde Louise og gned sin skulder, som hun var faldet på.

Så fortsatte hun: “De sokker, du står med, de er måske det første?”

Det svarede han ikke på.

De fik en travl aften. De kom hele tiden i tanker om ting, de måtte have med.

Rikke prøvede at smugle hele sin samling af Barbie-

dukker, dukketøj og småting med i en stor taske. Hun listede som en tyv, mens hun så sig til alle sider på vej ud til bilen.

“Nej, lille skat, den går altså ikke!” sagde Louise.

“Jeg har jo sagt, at du og Jonas må tage hver sin rygsæk med legetøj med. Og du har allerede pakket din. Barbie’erne må blive hjemme og passe på huset.”

“Det kan de da ikke! Det er jo bare dukker!” sagde Rikke over-bærende. “Men mor, så tager jeg bare lige *denne her* Barbie med, ikke? Til at lege med i bilen, må jeg ikke nok det?”

“Jo, okay,” sagde Louise og rystede på hovedet over sin datter. Hun kunne næsten altid overtale dem.

Endelig klokken 23 var alt klart, og de gik i seng.

De skulle køre ganske tidligt om morgenen.

Louise lå længe og vendte og drejede sig. Hun var bekymret for den lange biltur. Og havde de nu husket det hele? Nå pyt! Frankrig var jo ikke et u-land. Man kunne sikkert købe næsten alt. De havde i hvert fald husket de tre p’er: Pas, penge og p-piller.